

Sygn. akt VI Ka 283/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Wieja (spr.)

Sędziowie SO Edyta Gajgał

SO Andrzej Tekieli

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Lesława Kwapiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2013 r.

sprawy D. S.

oskarżonego z art. 270 § 1 kk

z powodu apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 13 marca 2013 r. sygn. akt II K 2066/11

uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego D. S.i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 283/13

UZASADNIENIE

D. S.został oskarżony o to, że:

w miesiącu lipcu 2011 r. w J.woj. (...)w celu użycia za autentyczne, nakreślił podpis B. N.na piśmie zaadresowanym do Izby Skarbowej we W.z dnia 30.07.2011r. które zostało przesłane do Izby Skarbowej we W.Ośrodek Zamiejscowy w J., tj. o czyn z art. 270§1kk.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 13 marca 2013r. (sygn. akt IIK 2066/11):

I. uniewinnił oskarżonego D. S.od popełnienia zarzucanego mu czynu,

II. na podstawie art. 632 ust. 2 kpk kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa,

III. na podstawie art. 632 ust. 2 kpk zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego D. S.kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów procesu związanych z ustanowieniem obrońcy.

Z treścią wyroku nie zgodził się Prokurator Rejonowy w Jeleniej Górze. Zaskarżył powyższe orzeczenie w całości dotyczącej orzeczenia o winie na niekorzyść oskarżonego D. S.. Powołując się na przepis art. 427§1 i 2 kpk oraz art. 438 pkt 2 i 3 kpk wyrokowi zarzucił:

I. naruszenie przepisów postępowania tj. art. 201kpk, a mające wpływ na treść orzeczenia, poprzez zaniechanie wezwania na rozprawę biegłego z zakresu badania pisma ręcznego w osobie mgr R. I.wbrew pisemnemu wnioskowi złożonemu w tym zakresie przez prokuratora, a także nieuwzględnienie wniosku złożonego na rozprawie przez prokuratora o powołanie kolejnego biegłego z zakresu badania pisma ręcznego w sytuacji, gdy zachodziła sprzeczność pomiędzy opinią biegłego z zakresu badania pisma, którego powołał prokurator w toku postępowania przygotowawczego i która stanowiła podstawę skierowania przeciwko podejrzanemu o czyn z art. 270§1kk D. S.aktu oskarżenia, a opinią biegłego z zakresu badania pisma ręcznego powołanego w toku postępowania sądowego,

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający wpływ na jego treść, wyrażający się w błędnym uznaniu, że oskarżony D. S.nie popełnił zarzucanego mu czynu z art.270§1kk, co stanowiło następstwo niezasadnej odmowy wiarygodności opinii biegłego z zakresu badania pisma ręcznego, jaką złożył wyżej wymieniony w postępowaniu przygotowawczym, przy jednoczesnym przecenieniu wiarygodności opinii biegłego z zakresu badania pisma ręcznego powołanego przez Sąd Orzekający, podczas gdy prawidłowa analiza całokształtu materiału dowodowego uwzględniająca zasady prawidłowego rozumowania, wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego – w szczególności zaś treść opinii biegłego, która stanowiła podstawę skierowania w przedmiotowej sprawie aktu oskarżenia – prowadzi do wniosku, iż oskarżony D. S.dopuścił się zarzucanego mu czynu z art. 270§1kk.

Stawiając powyższy zarzut prokurator wniosł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala aktualnie jedynie na stanowcze ustalenie, iż między lokatorami budynku przy ul. (...)w J.istnieją trwające od lat konflikty. Ich źródła są różnorodne, podobnie jak składy osobowe zwaśnionych stron. Między innymi z tego tytułu trudno wskazać osobę, która mogła sporządzić kwestionowany dokument. Miał z tym problem podpisany, jako autor pisma B. N.. Również relacje pozostałych świadków nie dostarczyły materiału pozwalającego na identyfikację osoby, która napisała i podpisała pismo z k – 2 akt. W tej sytuacji podstawowe dowody stanowiły opinie biegłych z zakresu pisma. Pierwsza sporządzona na etapie postępowania przygotowawczego przez Z. H.była podstawą wniesionego aktu oskarżenia. Wskazywała w sposób stanowczyD. S., jako sporządzającego podpis pod kwestionowanym dokumentem. Druga wykonana na zlecenie Sądu Rejonowego przez biegłego R. I.podważała możliwość stanowczego określenia autora ręcznego podpisu pod tekstem maszynopisu. Biegły R. I.wykluczył jedynie, aby podpis złożył B. N., podnosząc, iż ilość liter w tym podpisie, brak między częścią z nich połączeń, jak też dostrzegalne próby maskowania swego sposobu pisania przez autora uniemożliwiają precyzyjne ustalenie tej osoby. W zaistniałej sytuacji podzielić należało wywoływanie apelacji, a wskazujące na konieczność sięgnięcia po uregulowania wynikające z treści art. 201 kpk. Skoro, bowiem w tej samej kwestii dwaj różni biegli wydają diametralnie odmienne opinie, to celem usunięcia tych wątpliwości należało opiniujących skonfrontować ze sobą. W razie niemożności uzgodnienia stanowisk, pozostaje ewentualność powołania kolejnego biegłego, którego opinia pomogłaby w poczynieniu stanowczych ustaleń w sprawie. Zdaniem Sądu Odwoławczego zapadły wyrok jest przedwczesny, podobnie jak sięgnięcie po instytucję przewidzianą przepisem art. 5§2 kpk. Wątpliwości, o jakie stanowi wskazana norma muszą mieć charakter nieusuwalnych. Tymczasem istniały możliwości i to realne dla wykazania, która z wersji wynikających z opinii biegłych jest wiarygodna a zarazem pozwala na wydanie końcowego rozstrzygnięcia w sprawie. Podzielając, zatem zarzut obrazy art. 201 kpk w stopniu mającym wpływ na treść wyroku Sąd Odwoławczy uchylił zaskarżone orzeczenie i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania. W zależności od wyników powtórnego procedowania w sprawie możliwą będzie ocena, czy doszło do błędnych ustaleń faktycznych, o jakich w drugim ze stawianych zarzutów pisze apelujący. Obecnie do tak

sformułowanego zarzutu nie sposób się odnieść. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, zdaniem Sądu Odwoławczego, możliwym będzie w szerokim zakresie zastosowanie przepisu art. 442§2 kpk szczególnie, co do dowodów z zeznań świadków. Ze względu na konieczność ponownej oceny zgromadzonych i przeprowadzonych dowodów nie sposób wskazać na kierunek rozstrzygnięcia.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak wyżej.

Uk.